

Mondhygiëne in betrekking tot de algemeene gezondheid.

Ernstiger levensvraagstuk als het bovenstaande kan zich niet vaker aan ons, tandheekkundigen, voordoen; in aanmerking genomen den snel voorbijgaanden tijd waarin we leven, eensdeels en betrachten van mondhygiëne als het criterium der beschaving anderdeels.

Ongeacht de verschillende begrippen die er ten aanzien van het ontstaan van caries dentien heerschen, bestaat er voldoende grond steeds aan te nemen — of te veronderstellen — dat er bij een geregelde en volkomen prophylactische behandeling der mondholte, de kans van infectie nogal gering is.

Ook in gevallen waar de individu absoluut immuun is voor caries, moet niet uit het oog worden verloren, dat, *waar bij den een praedispositie bestaat en bij den ander niet*, het feit niet is uitgesloten dat er geen pathologische ontstekingen van anderen aard kunnen voorkomen.

Dat 't ook in 't bijzonder van den patiënt afhangt met den tandarts hand aan hand te gaan ter bevordering dier hygiënische toestand, i. e. het strikt opvolgen der voorgeschreven leefregel, waardoor verandering en verbetering ontstaat, is een „conditio sine qua non.”

Van algemeene bekendheid zijn ook de onderzoekingen en waarnemingen door den ernstigen bacterioloog Prof. W. D. Miller gedaan. Hij heeft toch proefondervindelijk aangetoond, dat het chemisch-parasitair proces ontstaat door de inwerking van de in de mondholte voorkomende bacillen, o. a. de leptothrix buccalis, jodococcen, spirochatae en andere micro-organismen, op de achtergebleven spijsdeeltjes, die de gassen vormen, de z.g. mondgistingen, dooden de zetmeelproducten amyllum en koolhydraten, en die bij eene eventueele verwaarloozing tot stoornissen van anderen aard in het organisme kunnen leiden.

Maaglijden, als dyspepsia en stoornissen in de overige spijsverteringsorganen, die vooral bij de lagere volksklasse veel voorkomt, is maar al te dikwijls het gevolg hiervan.

Pathologische toestanden, als salivary calculus (Odontolithiasis), pyorrhoea, verscheidene vormen van gingivitis, en stomatitis en meer etterige ontstekingen van het mond-slijmvlies, doen zich ook voor, hier doen de streptococci en staphylococci pyogenus aureus hun vernietigingswerk, nadat ook de sacharomyces en oidium albicans hun intrede hebben gedaan.

Anginavormen bij kinderen scorbut herpes, en andere contagieuse infectieziekten komen nog al vaak voor, en naar mijn bescheiden meening staat de toenemende kindersterfte hiermede in nauw verband. Verwaarloosde kinderen, die in een slechte hygienische verhouding leven, verliezen spoedig het weerstandsvermogen tegen ziekten, en hebben bij scharen den dood voor oogen.

Een beroemd Engelsch geleerde beschouwt den mond als „*the gateway of life*” — de poort of doorgang waar het leven ingaat —, een juister beschouwing kan niet worden gedacht; een uitmuntende vergelijking met het ingaan van het leven bij den mensch door opname van voedingsstoffen — die de gewichtigste levensfactor is — en ook voor het in goede hygiënische toestand houden van die poort, te zorgen.

Mijn vurige wensch is 't te kunnen waarnemen dat de autoriteiten met samenwerking der minderbevoegden op het gebied der medische wetenschap, met volharding en grooten ijver voortwerken tot bevordering dier edele en schoone zaak. De beschaafde, zoowel als de onbeschaafde volksklasse — deze laatste in het bijzonder — zullen in ruime mate hierdoor gebaat zijn en vele ongehoorde en ongunstige levenstoestanden worden voorkomen.

Nov. '24 1913.

Langham, Saskatchewan, Canada.

Dr. M. B. MORPURGO.